

DESIRABLE GRADUATE CHARACTERISTICS ACCORDING TO THE ATTITUDES OF STAKEHOLDERS OF THE MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM IN BUSINESS ADMINISTRATION

Bundit VAIVONG^{1*} and Phakawan PHAIRAT¹

1 Faculty of Management Sciences, Phuket Rajabhat University, Thailand; bundit789@gmail.com
(Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 16 February 2024

Revised: 8 March 2024

Published: 15 March 2024

ABSTRACT

Research on desirable graduate characteristics according to the attitudes of stakeholders of the Master of Business Administration program. Business Administration major. The objective is to study desirable graduate characteristics according to the attitudes of stakeholders. It is a qualitative research in which the researcher uses in-depth interviews and uses interview questions. Semi-structured with 15 people and group discussions with 10 stakeholders from all sectors. To explain the concept of the National Higher Education Qualification Standards Framework in 5 areas: morality, ethics, knowledge, and intellectual skills. In terms of interpersonal skills and responsibility Numerical analysis skills Communication and use of information technology. The results of the study found that the necessary characteristics. The most impactful to the performance of duties are 1) Morality and ethics, which must show behavior to be a business executive. Overall business care Taking care of the team with fairness. Be moral and act according to professional ethics. For the overall benefit of the organization. Followed by number 2) Knowledge, which is necessary and must be sufficient to put into practice or expand knowledge in business operations. 3) Interpersonal skills and responsibility. 4) Intellectual skills Last rank number 5) In analytical, numerical, communication and information technology skills.

Keywords: Desirable Graduate Characteristics, Attitudes, Stakeholders

CITATION INFORMATION: Vaivong, B., & Phairat, P. (2024). Desirable Graduate Characteristics According to the Attitudes of Stakeholders of the Master of Business Administration Program in Business Administration. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 10

คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ

บัญญัติ ไหวว่อง^{1*} และ ผกาพรรณ ไพรัตน์¹

1 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต; bundit789@gmail.com (ผู้ประพันธ์บทความ)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเรื่องคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เป็น การวิจัยเชิงคุณภาพโดยผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกใช้แนวคำถามการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง จำนวน 15 คน และการสนทนากลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนจำนวน 10 คน เพื่ออธิบายแนวคิดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ ผลการศึกษา พบว่า คุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่มากที่สุด คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ที่ ต้องแสดงพฤติกรรมถึงความนับถือบริหารธุรกิจ การดูแลธุรกิจโดยรวม การดูแลทีมงานด้วยความยุติธรรม มีคุณธรรม ปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณวิชาชีพ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมขององค์กร รองลงมาเป็นลำดับที่ 2) ด้านความรู้ ซึ่งเป็นสิ่ง ที่จำเป็นและต้องมีเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติหรือต่อยอดความรู้ในการประกอบธุรกิจ ลำดับที่ 3) ด้านทักษะ ทาง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ลำดับที่ 4) ด้านทักษะทางปัญญา ลำดับสุดท้ายลำดับที่ 5) ด้านทักษะ การวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คำสำคัญ: คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์, ทัศนคติ, ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ข้อมูลการอ้างอิง: บัญญัติ ไหวว่อง และ ผกาพรรณ ไพรัตน์. (2567). คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 2(3), 10

บทนำ

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันถือได้ว่า เป็นยุคดิจิทัลดิสรัปชัน (Digital Disruption) นั่นคือ การเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนผ่านของความรู้ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ฉับพลัน และตลอดเวลา การศึกษาจึงต้องปรับตัวให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่ไม่หยุดนิ่ง เพื่อพัฒนาบัณฑิตและกำลังคนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งความรู้ ทักษะ และสมรรถนะที่ตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน สถาบันการศึกษาจึงจำเป็นต้องยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาโดยผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พร้อมประกอบอาชีพ ตลอดจนสร้างความมั่นใจให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนให้มีความมั่นใจว่า ได้รับบัณฑิตที่มีคุณภาพและมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ (กองยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา, 2565)

การจัดการหลักสูตรต้องพัฒนาผู้เรียนแบบบูรณาการเพื่อให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติและความต้องการที่หลากหลายของประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย นั่นคือ ชุมชน สังคม สถานประกอบการทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ผู้ใช้บัณฑิต ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน นักวิชาการ และอาจารย์ผู้สอน หลักสูตรต้องจัดการด้านการศึกษาให้ผู้เรียน มีความรู้ มีทักษะ มีจริยธรรม มีทัศนคติเชิงบวก และมีความสามารถตามศาสตร์ที่ศึกษา (คณะกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา, 2565)

มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต มีปรัชญาการศึกษาโดยมุ่งการจัดการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต ผ่านการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต คือ มหาวิทยาลัยแห่งการสร้างสรรค์และถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญาและนวัตกรรม เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและประเทศอย่างยั่งยืน ภายใต้พันธกิจ เสริมสร้างพลังทางสังคมเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนด้วยองค์ความรู้ นวัตกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ผลิตบัณฑิตและพัฒนากำลังคนให้มีความสอดคล้องกับบริบทเชิงพื้นที่ความต้องการของประเทศ และส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต วิจัยถ่ายทอดองค์ความรู้ ภูมิปัญญา และนวัตกรรม ตอบโจทย์การพัฒนาเชิงพื้นที่และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของชุมชนท้องถิ่น และประเทศ บริหารจัดการมหาวิทยาลัยด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย ภายใต้หลักธรรมาภิบาล (กองนโยบายและแผนสำนักงานอธิการบดี, 2566)

ดังนั้น การจัดการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) ต้องมีแนวทางการดำเนินงาน เพื่อให้การจัดการหลักสูตรมีคุณภาพ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการบริหารธุรกิจในโลกยุคดิจิทัลดิสรัปชัน โดยกระบวนการในการจัดการหลักสูตรจำเป็นต้องมีการจัดทำวิจัยเพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน จึงเห็นสมควรจัดทำงานวิจัย เรื่อง คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) โดยสาขาวิชานี้สังกัดคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อนำผลงานวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพต่อไป โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.)

การทบทวนวรรณกรรม

กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF: HEd) เป็นกรอบที่แสดงระบบคุณวุฒิการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศ ซึ่งประกอบด้วย ระดับคุณวุฒิความเชื่อมโยงต่อเนื่องจากคุณวุฒิระดับหนึ่งไปสู่ระดับที่สูงขึ้น การแบ่งสายวิชา มาตรฐานผลการเรียนรู้ของแต่ละระดับคุณวุฒิซึ่งเพิ่มขึ้นตามระดับของคุณวุฒิ ปริมาณการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเวลาที่ต้องใช้ ลักษณะของหลักสูตรใน แต่ละระดับคุณวุฒิ การเปิดโอกาสในเทียบโอนผลการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมทั้งระบบและกลไกที่ให้ความมั่นใจในประสิทธิภาพ การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติของสถาบันอุดมศึกษาว่าสามารถผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณภาพตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของการดำเนินการ

เพื่อเป็นการประกันคุณภาพขั้นต่ำของบัณฑิตในแต่ละสาขาวิชาหรือแต่ละคุณวุฒิ เพื่อให้แต่ละสาขาวิชามีการกำกับดูแลคุณภาพการผลิตบัณฑิตกันเอง โดยบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกันของแต่ละสถาบัน มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรฐานคุณวุฒิระดับการศึกษาของสาขาวิชานั้นๆ เพื่อนำไปสู่การลดขั้นตอนและระเบียบในการดำเนินการให้กับสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเข้มแข็งและความพร้อมในการจัดการศึกษา ตามประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้แต่ละด้านของแต่ละระดับคุณวุฒิ โดยสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องกำหนดเป้าหมายและดำเนินการจัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

- 1) คุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Morals) สามารถจัดการปัญหาทางคุณธรรม จริยธรรม และวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ แสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม อาทิ มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ เป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจโลก เป็นต้น
 - 2) ความรู้ (Knowledge) มีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ ตระหนักหลักการและทฤษฎี ในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องสำหรับหลักสูตรวิชาชีพ มีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของความรู้เฉพาะด้าน ในสาขาวิชาและตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ส่วนหลักสูตรวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติ จะต้องตระหนักในธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์
 - 3) ทักษะทางปัญญา (Cognitive Skill) สามารถค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจและสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และใช้ข้อมูลที่ได้ในการแก้ไขปัญหาและงานอื่นๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์ โดยคำนึงถึงความรู้ ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ทางภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ สามารถใช้ทักษะและความเข้าใจ ในเนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพ สำหรับหลักสูตรวิชาชีพนักศึกษาสามารถใช้วิธีการปฏิบัติงานประจำและ หาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม
 - 4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) มีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่ม ในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ
 - 5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Communication and Information Technology Skills) สามารถศึกษาและทำความเข้าใจในประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล และแปลความหมาย
- สรุปหลักการสำคัญได้ว่า กรอบคุณวุฒิจะเป็นเครื่องมือในการนำแนวนโยบายการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการ วัตการศึกษา ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรฐานการอุดมศึกษาและการประกันคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อประกันคุณภาพบัณฑิต มุ่งประมวลกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรและการจัดการเรียน การสอน เข้าไว้ด้วยกันและเชื่อมโยงให้เป็นเรื่องเดียวกัน เป็นเครื่องมือการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในการสร้าง ความเข้าใจและความมั่นใจในกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้อง/มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ชุมชน สังคมและสถาบันอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่คาดว่าจะพึงมี มุ่งให้คุณวุฒิหรือปริญญาของสถาบันของประเทศไทยเป็นที่ยอมรับและเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศ โดยเปิดโอกาสให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดหลักสูตรตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลาย

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มุ่งศึกษาเฉพาะ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เท่านั้น โดยมีระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

1) การออกแบบการวิจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ต้องการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นโดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ใช้วิธีวิทยาแบบการสร้างทฤษฎีฐานราก ซึ่งเป็นวิธีวิทยารูปแบบหนึ่ง ของกระบวนการค้นพบทางเลือก โดยมีจุดยืนทางปรัชญาที่มีลักษณะตามแนวคิดหลังปฏิฐานนิยม (Vanitbuncha, 2015) คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.)

2) ขอบเขตการวิจัย เป็นการศึกษาค้นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มุ่งศึกษาเฉพาะ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่ออธิบายแนวคิดกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อหาข้อสรุปของคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.)

3) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือสำคัญในการทำวิจัย ได้แก่ ตัวผู้วิจัย โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง หนังสือ ตำรา บทความ วารสาร ข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและข้อมูลจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และเตรียมแนวคำถามการวิจัยที่สร้างจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ใช้คำถามปลายเปิด นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้เตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (อนิวัช แก้วจำนงค์, 2566)

4) การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ ตามทฤษฎีของมอร์แกน (Morgan, 1998) ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยใช้แนวคำถามการสัมภาษณ์ แบบกึ่งมีโครงสร้าง พร้อมการจดบันทึก ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลหลักให้บันทึกเสียงการสนทนาและ ให้ความสำคัญทั้งวันภาษาและอวัจนภาษาตลอดการสัมภาษณ์ โดยผู้ให้ข้อมูลหลักต้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและใช้วิธีการเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักแบบเจาะจง โดยผู้ให้ข้อมูลหลักคือผู้ที่มีส่วนได้ ส่วนเสียทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ (M.B.A.) จำนวน 15 คน ประกอบด้วย

- ตัวแทนผู้ใช้บัณฑิตจากสถานประกอบการ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 3 คน
- ตัวแทนชมรมบริหารงานบุคคล จังหวัดภูเก็ต จำนวน 2 คน
- ตัวแทนสมาคมโรงแรมหาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต จำนวน 2 คน
- ตัวแทนสโมสรโรตารีอันดามัน จำนวน 2 คน
- ตัวแทนศิษย์เก่า จำนวน 2 คน
- ตัวแทนศิษย์ปัจจุบัน จำนวน 2 คน
- ตัวแทนอาจารย์ผู้สอน จำนวน 2 คน

การสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่มเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ พร้อมกับวิธีการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม พร้อมการจดบันทึก และให้ผู้ช่วยนักวิจัยเป็นผู้จดบันทึกหลัก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากที่สุดโดยมีผู้ช่วยเหลือ ผู้วิจัยทำหน้าที่บันทึกวิดีโอเป็นภาพเคลื่อนไหว กล้องถ่ายภาพนิ่ง และเครื่องมือบันทึกเสียงช่วยในการบันทึกตลอดการสนทนากลุ่ม เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความสมบูรณ์ ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้รับ

อนุญาตจากผู้ให้ข้อมูลหลักให้บันทึกภาพเคลื่อนไหว ภาพนิ่ง และเสียง โดยไม่เข้าช้อนกับตัวแทนผู้ให้บันทึก ในการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวน 10 คน ประกอบด้วย

- ผู้เชี่ยวชาญ (Experts) จำนวน 5 คน (นักวิชาการจากภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต)
 - ประธานชมรมบริหารงานบุคคล จังหวัดภูเก็ต จำนวน 1 คน
 - รองประธานชมรมบริหารงานบุคคล จังหวัดภูเก็ต จำนวน 1 คน
 - ผู้ให้บันทึกจากสถานประกอบการ จังหวัดภูเก็ต จำนวน 3 คน
- (โดยไม่เข้าช้อนกับตัวแทนผู้ให้บันทึกในการสัมภาษณ์เชิงลึก)

5) จริยธรรมในการวิจัย การวิจัยนี้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยผู้วิจัยได้แจ้งผู้ให้ข้อมูลหลักทราบ ถึงวัตถุประสงค์การวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยบรรยากาศการสัมภาษณ์แบบผ่อนคลาย เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลหลักสามารถให้ข้อมูลได้อย่างอิสระ โดยผู้วิจัยจะยึดมั่นในหลักจริยธรรมการวิจัยและรักษาความลับของผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นสำคัญ

6) การตรวจสอบความน่าเชื่อถือของการวิจัย ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยวิธีการ ตรวจสอบสามเส้า ด้านข้อมูล เพื่อตรวจสอบและยืนยันว่าข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้องเหมาะสม โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลหลายวิธี ได้แก่ การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการจดบันทึก จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบยืนยันสามเส้า

7) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลใช้การจัดการข้อมูล โดยทำให้ข้อมูลที่ได้มาทั้งหมดจัดเป็นระเบียบเพื่อพร้อมนำไปวิเคราะห์ได้สะดวก พร้อมทั้งแสดงข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้มาใส่รหัสแล้วนำมาจำแนกเป็นประเด็น และนำข้อมูลมาดำเนินการอธิบายข้อมูล โดยอธิบายข้อค้นพบทั้งหมดและสังเคราะห์คำอธิบายตามปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น และการปรับปรุงตรวจสอบความถูกต้องถึงจุดอ้อมตัว

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการให้มหาวิทยาลัย หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มีคุณลักษณะที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่นักบริหารธุรกิจ โดยเรียงลำดับมากที่สุดเป็นลำดับที่ 1 ถึง ลำดับที่ 5 คือ ลำดับที่ 1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม รองลงมาเป็นลำดับที่ 2 ด้านความรู้ ลำดับถัดไปเป็นลำดับที่ 3 ด้านทักษะทางความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ลำดับถัดไปเป็นลำดับที่ 4 ด้านทักษะทางปัญญา และลำดับสุดท้ายลำดับที่ 5 คือ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

จากผลการวิจัยสามารถจำแนกสรุปผลการวิจัยเป็นรายด้าน ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นนักบริหารธุรกิจที่ต้องดูแลธุรกิจบนพื้นฐานธุรกิจรักษากฎ การกำกับดูแลกิจการที่ดีหรือบรรษัทภิบาล มีจรรยาบรรณวิชาชีพไม่มุ่งแสวงหาผลกำไรแต่ต้องรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมขององค์กร โดยมุมมองของผู้ให้บันทึกมีความคิดเห็นโดยรวมว่าคุณธรรม จริยธรรม เป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการบริหารองค์การในทุกวิชาชีพ บุคลากรในองค์การนับว่าเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าและมีความสำคัญมากที่สุดในองค์การ เพราะมนุษย์เป็นทรัพยากรที่สามารถเรียนรู้และรับการฝึกอบรมสั่งสอน จนสามารถนำทักษะและความรู้ที่ได้รับมาสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นคุณประโยชน์ต่อองค์การได้ การเรียนรู้และการฝึกอบรมเพื่อสะสมประสบการณ์การทำงานจึงควรได้รับการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมไปด้วยพร้อมๆ กัน เพราะคุณธรรม จริยธรรม เป็นพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก รวมถึงการดำเนินชีวิต คุณธรรม จริยธรรม ก็เป็นสิ่งที่สำคัญมาก เพราะเมื่อคนในสังคมมีคุณธรรม จริยธรรม ทุกสังคมก็จะน่าอยู่มากขึ้นปัญหาต่างๆ ก็จะน้อยลง การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เป็นผลการเรียนรู้หนึ่งที่หลักสูตรได้กำหนดไว้ว่า ผู้เรียนต้องพึงมี คุณธรรม จริยธรรม ในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งกลยุทธ์การสอนที่ต้องพัฒนาการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกิจกรรมที่ต้องพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ในทุกรายวิชา เน้นการเรียนรู้ ในกิจกรรมที่ให้ฝึกจากกรณีตัวอย่างที่ครอบคลุมประเด็นปัญหาทางด้านคุณธรรม จริยธรรม ลำดับที่ 2 ด้านความรู้ ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นและต้องมีเพียงพอต่อการนำไปปฏิบัติหรือต่อยอดในการกลยุทธ์ทางธุรกิจ เพื่อการบริหารธุรกิจในยุคดิจิทัลดิสรปชั่น ตามมุมมองของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วนมีความคิดว่า ความรู้ คือ ผลที่ได้จากการเรียนรู้ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเกิดความเข้าใจในสิ่งนั้น ความรู้ช่วยเพิ่มขีดความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ความรู้ที่แต่ละบุคคลมีคือความรู้รอบตัว ความรู้ในสาขาวิชาชีพ และความรู้ที่องค์การสร้างขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ในการพัฒนาองค์การให้ดียิ่งขึ้น ความรู้ใหม่จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่องค์การต้องมี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคคลให้เพิ่มพูนอยู่เสมอ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแสวงหาความรู้ใหม่ และพัฒนาดตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการดำรงชีวิตรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคมเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีความรู้ความเข้าใจในสาขาวิชาที่เรียนอย่างถ่องแท้ เป็นระบบ ทั้งหลักการทางทฤษฎีและ การประยุกต์ใช้ ความรู้ที่ทันสมัยในสาขาวิชาชีพด้านการบริหารธุรกิจอย่างกว้างขวาง มีความเข้าใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของความรู้ ในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้และจะต้องตระหนักใน ธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่เปลี่ยนแปลงตามสถานการณ์ได้ตลอดเวลา

ลำดับที่ 3 ด้านทักษะทางความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ นักธุรกิจต้องสามารถปรับตัวเข้ากับผู้บริหาร ทีมงานผู้ปฏิบัติงาน ลูกค้า คู่แข่งทางธุรกิจ และหน่วยงานรัฐภาค ต้องประสานความร่วมมือทุกฝ่ายเพื่อให้ธุรกิจ ดำเนินการได้อย่างราบรื่นที่สุด มหাবัณฑิตในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจต้องมีภาวะผู้นำ สามารถสื่อสารกับกลุ่มคนที่หลากหลาย สามารถทำงานเป็นทีมได้เป็นอย่างดี มีความรับผิดชอบต่อตนเองและภาระงานที่ได้รับมอบหมาย พัฒนาดตนเองเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สามารถแก้ไขปัญหาที่มีความซับซ้อนหรือมีความยุ่งยาก ระดับสูงทางการบริหารธุรกิจได้ด้วยตนเอง สามารถตัดสินใจเพื่อการดำเนินงานได้ด้วยตนเอง สามารถประเมินตนเอง ได้ว่าเป็นผู้มีความรับผิดชอบอยู่ในระดับใด รวมทั้งการวางแผนเพื่อนการปรับปรุงตนเองให้มีประสิทธิภาพในการ ปฏิบัติงานระดับสูงได้ มีความรับผิดชอบต่อการและทีมงานในการดำเนินงานของตนเอง สามารถร่วมมือกับผู้อื่น ได้อย่างเต็มที่เพื่อการจัดการข้อโต้แย้งและปัญหาต่างๆ แสดงออกถึงทักษะภาวะผู้นำได้อย่างเหมาะสมตามโอกาสและ สถานการณ์ มีทักษะการบริหารงานเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงานของทีม โดยความรับผิดชอบนั้นจะมีผลดีต่อ การทำงานทุกอย่างให้สำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ ผู้ที่มีความรับผิดชอบย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อตนเอง และ สังคม โดยความรับผิดชอบจะเป็นสิ่งเกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติงานสอดคล้องกับหลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักเกณฑ์ ของสังคมทำให้เกิดความก้าวหน้าของงานและเรียบร้อยแก่องค์การ

ลำดับที่ 4 ด้านทักษะทางปัญญา ควรมีทักษะในการสังเกต ทักษะในการวางแผน ทักษะการคิดอย่างเป็นระบบ ทักษะ มองการณ์ไกล คิดรอบด้านและทักษะในการบริหารเวลา ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่นักธุรกิจทุกคนต้องมี โดยความสามารถ ทางปัญญาในการวิเคราะห์สถานการณ์และการใช้ความรู้ความเข้าใจ ในแนวคิดหลักการทางทฤษฎีและกระบวนการ ต่างๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน นัก บริหารธุรกิจต้องใช้ทักษะทางปัญญาที่เกิดจากฐานความรู้ทั้งทางภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติมาจัดการบริหารใหม่ ที่ ไม่คาดคิดทางวิชาการและวิชาชีพ พัฒนาแนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพื่อตอบสนองต่อประเด็นปัญหา สามารถใช้ ดุลยพินิจ ในการตัดสินใจเพื่อการแก้ไขสถานการณ์ที่มีข้อมูลไม่เพียงพอ สามารถประยุกต์ใช้ผลงานวิจัย สิ่งตีพิมพ์ ทางวิชาการ หรือรายงานทางวิชาชีพมาพัฒนาความคิดโดยการบูรณาการให้เข้ากับองค์ความรู้หรือเสนอเป็นความรู้ใหม่ที่ท้าทาย สามารถใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทั่วไปหรือเฉพาะทางในการวิเคราะห์ประเด็นปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างสร้างสรรค์ รวมถึง พัฒนาข้อสรุปและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องในการบริหารธุรกิจ สามารถวางแผนและดำเนินโครงการ สำคัญหรือโครงการ วิจัยค้นคว้าทางวิชาการได้ด้วยตนเอง โดยการใช้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ตลอดถึง การใช้เทคนิคการวิจัย และให้ข้อสรุปที่สมบูรณ์ ขยายองค์ความรู้หรือแนวทางสำหรับการนำไปปฏิบัติได้จริง เนื่องจากในการทำงานนอกจาก จะมีความรู้แล้ว ทักษะทางปัญญาก็เป็นสิ่งสำคัญในการนำแนวคิดหลักทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ เป็นการทำให้รู้จักการคิด

วิเคราะห์และสามารถแก้ไขปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่งในการทำงานย่อมมีเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะทางปัญญาในการทำงานมากมายโดยมหาบัณฑิตต้องได้รับการฝึกฝนในการใช้ทักษะ ทางปัญญามากและสม่ำเสมอ ลำดับสุดท้ายลำดับที่ 5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะใช้ภาษาต่างประเทศ การพัฒนาธุรกิจยุคดิจิทัล เนื่องจากเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในธุรกิจ โดยการทำงานในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทักษะทางด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก มหาบัณฑิตที่จบการศึกษาไปนั้นควรมีการพัฒนาทางด้านนี้อย่างต่อเนื่อง สามารถคัดกรองข้อมูลทางคณิตศาสตร์และสถิติ เพื่อนำมาใช้ในการบริหารธุรกิจ การศึกษาค้นคว้าปัญหา สรุปปัญหาและเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาได้ การสื่อสารและใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพอย่างเหมาะสมกับกลุ่มบุคคลต่าง ๆ ทั้งในวงการวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงชุมชนทั่วไป โดยการนำเสนอรายงานทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นการฝึกให้เป็นคนมีเหตุผล รู้จักใช้ตรรกะทางคณิตศาสตร์ รู้จักการคิดวิเคราะห์ และสามารถสื่อสารกับบุคลากร ในองค์กรในสังคมได้อย่างดี ทั้งการพูด การเขียน การนำเสนอ และการใช้เทคโนโลยีซึ่งตรงกับยุคสมัยในปัจจุบัน ที่สื่ออยู่ในมือของทุกคนทำให้มหาบัณฑิตต้องสามารถพัฒนาการใช้เทคโนโลยีตลอดเวลา

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามทัศนคติของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สามารถอภิปรายผลเป็นรายด้านตามลำดับการให้ความสำคัญของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความสำคัญมากที่สุด นักบริหารธุรกิจต้องมีคุณธรรม จริยธรรมเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการปฏิบัติหน้าที่ต้องตระหนักถึงผลกระทบในการดำเนินธุรกิจที่มีต่อสังคมโดยรวม โดยการเติบโตทางธุรกิจต้องเติบโตอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิกานดา สง่ามิม (2565) เรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตามมุมมองของผู้ใช้ บัณฑิต อาจารย์ และนักศึกษา พบว่า คุณธรรมจริยธรรมเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์และทุกวิชาชีพ มนุษย์นับว่าเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและมีความสำคัญมากที่สุดในโลก เพราะมนุษย์เป็นทรัพยากรที่สามารถเรียนรู้และรับการฝึกอบรมสั่งสอนจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาสร้างคุณประโยชน์ต่อโลกได้

ลำดับที่ 2 ด้านความรู้ เนื่องจากองค์ความรู้เป็นสิ่งจำเป็นในการบริหารธุรกิจ การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านเครื่องมือทางการตลาด กลยุทธ์การเพิ่มยอดขายและโอกาสทางธุรกิจ สอดคล้องกับงานวิจัย วิกานดา สง่ามิม (2565) เรื่อง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตามมุมมองของผู้ใช้ บัณฑิต อาจารย์ และนักศึกษา พบว่า ความรู้ช่วยเพิ่มขีดความสามารถของบุคคลในการทำงานให้มีประสิทธิภาพความรู้ที่แต่ละบุคคลมีได้แก่ความรู้รอบตัวความรู้ในสาขาวิชาชีพและความรู้ที่องค์การสร้างขึ้นมาใหม่เพื่อใช้ในการพัฒนาองค์การให้ดียิ่งขึ้นความรู้ใหม่จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่องค์กรต้องมีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของบุคคลให้เพิ่มพูนอยู่เสมอ

ลำดับที่ 3 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ นักธุรกิจต้องมีความสามารถในการบริหารทีมงาน มีภาวะผู้นำ มีความรับผิดชอบต่อตนเองและองค์การ สามารถปรับตัวให้ปฏิบัติงานในองค์การโดยมีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบได้เป็นอย่างดี ต้องสามารถปรับตัวเข้ากับผู้บริหาร ทีมงานผู้ปฏิบัติงาน ลูกค้า คู่แข่งทางธุรกิจ และหน่วยงานรัฐภาค ต้องประสานความร่วมมือทุกฝ่ายเพื่อให้ธุรกิจดำเนินการได้อย่างราบรื่นที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัย ประยูร อัมสวาสดี (2560) เรื่อง ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานจะให้การยอมรับผู้ที่มีความใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ความสามารถในการปรับตัว และการยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น

ลำดับที่ 4 ด้านทักษะทางปัญญา นักบริหารธุรกิจต้องมีทักษะทางปัญญาซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ การมีทักษะทางปัญญาจะสามารถบูรณาการองค์ความรู้ให้นำมาใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง สามารถเสนอความรู้ใหม่ที่ ทำทนายหรือใช้เทคนิคเฉพาะทางในการวิเคราะห์ประเด็นหรือปัญหาที่ซับซ้อนได้อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งโรจน์ สงสระบุญ (2563) เรื่อง สมรรถนะที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพของบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการเงินและการธนาคาร พบว่า การมีทักษะทางปัญญาจะสามารถใช้ในการแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ มีการทำงานเป็นทีม มีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปได้ดี และมีความซื่อสัตย์

ลำดับที่ 5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ นักบริหารธุรกิจต้องมีทักษะในการสื่อสารที่เป็นสิ่งจำเป็นในการเจรจาต่อรองทางธุรกิจ รวมถึงทักษะการวิเคราะห์จะทำให้เป็นผู้ที่มีเหตุมีผลรู้จักใช้ตรรกะทางคณิตศาสตร์ รู้จักการคิดวิเคราะห์ และสามารถสื่อสารกับคนในองค์กรได้อย่างดี ทั้งการพูด การเขียน การนำเสนองาน และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เนื่องจากเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในธุรกิจที่จะช่วยให้ธุรกิจถึงเป้าหมายที่ตั้งใจไว้เร็วขึ้น และเพิ่มโอกาสทางธุรกิจในการเพิ่มยอดขาย เพิ่มคุณภาพผลิตภัณฑ์ และสร้างผลกำไรให้กับองค์กรสอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งโรจน์ สงสระบุญ (2563) เรื่อง สมรรถนะที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพของบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการเงินและการธนาคาร พบว่า ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องมีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปได้ดี รองลงมา ได้แก่ มีทักษะการสื่อสาร มีทักษะความคิดเชิงตัวเลข ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของมหาบัณฑิต หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในด้านคุณธรรม จริยธรรม มากที่สุดเป็นลำดับแรก หลักสูตรจึงควรสอดแทรกและสร้างความตระหนักด้านคุณธรรม จริยธรรม กับการเรียนการสอนในทุกรายวิชาโดยสอดแทรกในเนื้อหาการสอน จัดโครงการและมีกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อพัฒนาและสร้างความตระหนักด้านคุณธรรม จริยธรรม
- 2) พัฒนาองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการปฏิบัติงานในโลกยุคดิจิทัลให้มีทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศโดยจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นการลงมือปฏิบัติจริงหรือการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

เอกสารอ้างอิง

- กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี. (2566). แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ระยะ 5 ปี พ.ศ.2566-2570. สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- กองยกระดับคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา. (2565). คู่มือตรวจสอบหลักสูตรการศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- คณะกรรมการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา. (2565). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษารายใน. งานประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา. (2565). รายละเอียดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565. กรุงเทพฯ: กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม.
- ประยูร อัมสวาสดี. (2560). ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตและคณาจารย์บัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 28(2), 72-84.
- รุ่งโรจน์ สงสระบุญ. (2563). สมรรถนะที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพของบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ ภาควิชาการเงินและการธนาคาร. วารสารรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 3(1), 30-39.

วิกานดา สง่ามิน. (2565). คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของมหาบัณฑิตหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ตามมุมมองของผู้ใช้บัณฑิต อาจารย์ และนักศึกษา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 12(1), 85-93.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *เอกสารแนวทางการนำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2552 และแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

อนิวัช แก้วจำนงค์. (2566). *เทคนิคการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักในการทำวิจัยเชิงคุณภาพ*. เอกสารการบรรยายศาสตร์และ ศิลป์การวิจัยเชิงคุณภาพ วันที่ 6-7 ตุลาคม 2566 คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ, สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

Morgan, D. L. (1998). *The focus group guidebook*. California: Sage Publications.

Vanitbuncha, K. (2015). *Structure Equation Model by AMOS*. 1st ed. Bangkok: Chulalongkorn Printing.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2024 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).